

אחד אלוהינו

קומדיה פוליטית מאת לימור גינזבורג

דמויות:

	אחד אלוהינו
	אברהם אבינו
	הגר המצרייה
	שרה אימנו
- בן 38	איציק כהן- חוקר שב"כ
- בת 30	שירה ברגר- פעילת זכויות האזרח
- בן 35	מוסטפא - פלשטינאי
- כבת 50	נחמה גל - פסיכולוגית
- בת 28	אילונה דהאן- כתבת חדשות.
- בן 50	יששכר זבולון- רב ראשי של יהדות התורה. מפגינים.

סצינה 1 (בשמיים)

הגר: כמה זמן אנחנו יושבים פה? חשבתי שיש לך קשרים אתו.

אברהם: חמשת אלפים שנה.

הגר: לא, עכשיו, בתור.

אברהם: מיום כיפור, בערך...

הגר: לא, אין לו זמן בשבילנו. כמה בקשות, כמה עתירות מלמטה! עוד מעט פסח, והוא עוד לא הגיע לטפסים שלנו.

אברהם: הוא בסדר. את תיראי, יש לו שיקולים מקצועיים.

הגר: תמים שכמותך, איש תמים בדורותיו, גם כשהוא ייעץ לך לזרוק אותי, חשבת שזה מקצועי???

אברהם: הגרי, פלח רימון שלי, היה מדובר בשלום בית!!!

הגר: שלום בית!!! למה איתי לא עשית שלום בית? זה לא היה הבית שלי? מי ניקה? מי סידר? מי עשה לך ילד? מי עשה ממך גבר?? לכלבים זרקת אותנו!!! שלום בית!

אברהם: את חושבת שלי לא כאב הלב? לא העדפתי שתישארי? ותכיני לנו פיתות וטחינה? וחמוס...איזה חמוס...והילד שלנו, כמה שהיה פרא אדם, לא אהבתי אותו? לא הייתה ברירה, את מכירה אותו-

הגר: יש לו כוח והוא משחק אתו. היה לו קליק עם שרה. שלושה מלאכים הוא הזעיק כדי לסדר לה ביוץ! עד היום הוא מקדם אותה. ראש לישכה עשה ממנה. הכל אינטרסים. רצה לעצמו איזה עם, והיא שיתפה פעולה.

אברהם: באמת, הגרוש, תירגעי, לא הכל קונספירציות! מה את רוצה?

הגר: פיצויים! על הכל! על עגמת הנפש! על הסבל במדבר! ההשפלה!!! אני רוצה שיכירו במעמד שלי, בזכות השפחה! לא מסלקים אישה מהבית רק כדי לעשות עם מהילד הקטן.

אברהם: אבל גם לכם יש עם! עם גדול, חזק!

הגר: פיצויים!!! אתה אם היה אומר לך להרוג את הבן שלך היית הורג!!!

אברהם: חס וחלילה...

הגר: בחייך, אתה לא זוכר איך כולם דיברו איך כבר עמדת עם הסכין?

אברהם: יש דברים שעדיף להדחיק!

הגר: זה אובססיה היחסים האלו!

אברהם: לא רוצה לריב יותר! כבר חמשת אלפים שנה אותו דבר... רוצה משהו חדש! אנחנו תקועים פה בגלל שהיית צמאה כמה ימים במדבר! אנחנו לא רוצים להשתחרר אחד מהשני הגרי? לשחרר, לזרום, לנסות ממדים אחרים אולי?

הגר: אני רוצה משפט צדק.

אברהם: את רואה רק את הצד שלך ..... אה, שרה, השלום לך?

שרה: ברוך השם. עובדים. השלום לך?

הגר: בטח, מבסוט, יושב שנתיים בתור עד שהבוס יתפנה .

שרה: מה המספר שלכם בבקשה?

הגר: 5479000000000000, ואני זוכרת בדיוק איפה התחלת, את יכולה לצאת מהפוזזה.

שרה: דיברתי אתו עליך. הוא נאנח ושאל אם יש הסכם.

אברהם: הסכם? ... יש שיחות, יש מגעים, הבנות...

שרה: אין הסכם.

הגר: הכל בגללך.

שרה: את התחלת!

הגר: את התחלת! זה היה רעיון שלך! מי רצה לעשות ילד עם הבעל שלך?

שרה: זה מאוד התאים לך! הפסקת לעבוד...

הגר: היה לי ילד לגדל!

שרה: עלה לך הילד לראש!

הגר: אני עליתי לך לראש קנאית!!!

שרה: שיפחה!

הגר: אברהם תגיד לה!

אברהם: באמת, בנות...

שרה: העיקר שהתחננתי לקב"ה שיקבל אתכם. אין לך שום סיכוי לקבל ממנו משהו ככה. ברע זה לא הולך אתו. תחייכי קצת, ענווה, שפלות רוח, פרגון, הוא עובר תקופה לא קלה! מה אכפת לי, זה השיעור שלך, היכנסו. תורכם הגיע.

הגר: את יודעת את מי הוא אהב...

אברהם: אני אוהב את כול-ם...

שיר הגר

אני לא משלכם

אני האחרת

אני מפריעה לכם להיות משפחה מאושרת

כבר שכחתם איך כולנו

הצטופפנו

באותו אוהל מוכר

לפני שהשלכתם אותי אל המדבר.

"היו סיבות והייתה הצדקה
 היא יושבה לנו על מקומות רגישים
 עד היום אנחנו במצוקה
 לא להפריע אנחנו מתאוששים"
 במקום להגיד "טעינו, סליחה
 גרמנו סבל גדול לשפחה."
 וגם אם היא אמרה פה ושם שטויות
 ועשתה כהנה וכהנה טעויות,
 זו סיבה לנשל אותי מעולמי?
 מארצי, מביתי, מעצמי?
 לשפחה יש גם כן לב
 השפחה בוכה
 כשלשפחה כואב.
 והיא תובעת את זכותה לכאוב ולטעות
 גם שפחות רוצות לחיות.
 ומותר גם לה לשקוע ברחמים על עצמה.
 מה יש? אתם המסכנים היחידים על פני האדמה?
 אסור להתגעגע לאוהל המוכר, לריחות הגמלים,
 לבקש פינה קטנה בין הקפלים?
 בלי להתמקח, בלי איומים, ובלי תנאים
 רק כי קר בחוץ ובאוהל נעים
 שם אוכל ללקק את פצעי וליילל.
 השפחה צריכה שקט, כדי לבכות ולהתפלל.

סצינה 2 (במשרדו של אלוהים)

אברהם משתטח ארצה. מנשק את רגלי אלוהים.
 אלוהים: (בחיבה) קום, קום, אין צורך...

אברהם: תודה, תודה, בי אדוני... על חסדך ותפארתך על שהועלת בטובך...

הגר: (מסננת) מספיק להתחנף.

אלוהים: הגר המצרייה!

הגר: סאלם עלייכם, אללה אכבר.

אלוהים: איך ככה?

אברהם: מצויין.

הגר: ככה.

אלוהים: יש תיקון?

(שתיקה)

אלוהים: יישבתם את הסכסוך ביניכם? סליחה? הסכם חתום?

(שתיקה)

אלוהים: כתוב לי פה שאתם רוצים, אחרי ריב שנמשך... 4658 שנה, שאשכין שלום ביניכם. אני מבין נכון?

הגר: לא בדיוק. אני רוצה הכרה ציבורית בסבל שעברתי, דמי מזונות מלאים לי ולבני צמודים למדד, פלוס ריבית, ואני מבקשת לדעת מה חלקו של בני בירושה. לא יתכן כי ישמעאל יקופח. הבטחת לו שיהיה גוי גדול. גוי גדול צריך מקום גדול, ותסלח לי אבל הגבולות שלך לא ברורים.

אברהם: (מביט בה בזעזוע) תיתן לה כל מה שהיא מבקשת, העיקר שתדמי ממני! בסך הכל מאוד התקרבנו ב3076 שנים האחרונות.. רק ששום דבר לא יספק אותה, כל פעם היא מוסיפה דרישות... רוצה לחזור לאוהל. כבר אין אוהל!

הגר: אני לא מבינה למה אני נענשת. לא סבלתי מספיק?

אברהם:.... סלח לה...

אלוהים: כפי שהבהרתי לכם לפני ספר שמות, העונש הוא קולקטיבי. הדיון נגמר. קחו עוד אלף שנה העיקר שתגיעו כבר לסוף הסכסוך המטופש הזה!

הגר: הוא אשם.

אברהם: אני מבין אותה. היא פגועה, היא לא מפותחת תרבותית, וזו לא אשמתה-

הגר: מי לא מפותח תרבותית!!!

אברהם: אני מתכוון ש...

הגר: אני מבקשת צדק!!!

אלוהים: למה את כועסת עליו? תכעסי עליי, אני יעצתי לו לעשות כדברי שרה.

הגר: אתך יש לי חשבון אחר, אבל אתה לא בעלי. ובעלי היקר לא היה חייב להקשיב לך. מה יש? כולם הקשיבו לך?

אברהם: הגר, איך את מדברת אל ריבוננו של עולם, זה חילול הקודש!!!

אלוהים: תן לה להתבטא. זה יפה שאתה תמיד עשית לפני ששמעת. בינינו, קצת משעמם אבל מאוד נוח. היא לא חייבת לשמוע אותי... וגם יש משהו במה שהיא אומרת, פלפל זאתי. (נאנח) בינינו, 5.000 שנה, והרבה לא התקדמתם. הלב נקרע, תיראו, אנחנו יכולים לעשות ניסיון. בלי הבטחות, ואל תתפשו אותי במילה. נגיד שתדרו למטה, באופן זמני, למען משימה, שתשחרר אתכם מהעונש. משימה לתיקון. משימת המשימות. מישהו מנחש?

הגר: ללדת עוד עם?

אברהם: לפתוח חומוסייה?

אלוהים: אני אתן לכם רמז. מה המצווה הגדולה ביותר?

אברהם: פרו ורבו!

הגר: שנתחתן????!!!!!! (נרגשת)

אלוהים: תראו, אתם כשלתם בקטע הזוגי, והתיקון שלכם צריך לבוא משם. בשל תקלה התפתחותית שאתם גרמתם לה, נשמות הנשים ונשמות הגברים אינן מוצאות דרך האחת אל השנייה... אני מנסה לעבוד על זה כרגע...אם אתם, הגר המצרייה, ואברהם בן תרח, תשכילו לזהות שתי נשמות, המסרבות בבורותן להתאחד, ותדעו איך לזווג אותם זה לזה בהצלחה- וכשאני אומר הצלחה אני מתכוון להצלחה, סוף פסוק לסכסוך. תוכלו להמשיך הלאה, וכשאני אומר הלאה אני מתכוון- ממש הלאה, יש בעולם הרבה יותר! תיפרדו, תתפתחו, תתפתחו, תפרחו, תגדלו, תתפתחו...

הגר: לרדת למטה?

אלוהים: אהה.

הגר: להזיע? לעבוד? לישון, לקום, לאכול, לעשות צרכים? לחלות ולמות? לא בשבילי.

אלוהים: כולם עוברים את זה.

הגר: לא פעמיים. אבי תגיד לו. זה רעיון של שרה???

אברהם: ... יש שם עוד חומוס?

הגר: בשביל חומוס? תוותר על כל מה שיש לך כאן, בלי שום מחויבות מצדו? מה אתך? אתה נורמלי?

אברהם: מה הוא אומר אני עושה.

הגר: תאמין לי שבלעדיו היית הרבה יותר סימפטי. (לאלוהים) אני רוצה נדר, אות, שלא תשאיר אותנו שם למות ולחיות אלף שנים רק בשביל השעשוע שלך.

אלוהים: אני כבר לא עושה את זה. אנחנו בקיצוצים, וזה מחורר את האוזון.

הגר: חוזרים לבאר שבע...

אלוהים: לירושליים.

אברהם: ירושליים?

אלוהים: לא רחוק מהר המוריה.

אברהם: יש לי טראומה מהר המוריה, איפה שיצחקי כמעט הלך...

אלוהים: שרה תיתן לכם את הטפסים המתאימים. מסתובבים שם למטה כל מיני סיפורים עליי. אל תאמינו לאף מילה...תפעילו שיקול דעת. אני מוריד אתכם דרך הכותל המערבי. יש לך שם אחלה חומוס.

אברהם: מה זה הכותל?

אלוהים: קיר. אומרים שהוא קדוש.

הגר: רגע רגע, מה קורה שם? מי העם השליט? איזו שפה מדברים?

אלוהים: בעניין הזה הנוהל ברור: אסור שאיש יידע את זהותכם, הם שם למטה רואים דברים בצורה אחרת,

הגר: אבל-

אלוהים: מרגע זה שפתי חתומות.

אברהם: כמצוותרך.

אלוהים: בחייכם, דברו שם בעדי. אני לא יודע מה מפיצים עליי שם כמה חלטוריסטים שמספרים לכולם שהם עובדים אצלי...

אברהם: יש לי רק שאלה קטנה...

אלוהים: שאל בני.

אברהם: איפה בדיוק החומוס?...

אלוהים: בטח. איפה העיר העתיקה, הר הבית, אל אקצה, יש בשוק סמטה, ובה באסטה קטנה... אצל כארים יש חומוס, פלאפל, תה עם נענע...

הגר: מה ללבוש?

אלוהים: הבא בתור!

סצינה 3 (ליד הכותל)

הפגנה סוערת. אלפי מפגינים. הגר ואברהם בגלביות.

מפגין א': ירושליים בירתנו לנצח...

אברהם: תיראי איזה קיר גדול...

הגר: מה הם אומרים?

אברהם: משהו ירושליים לנצח. כנראה יש רעב בארץ...צריך להוציא מים מן הקיר..

(כורע להתפלל על הברכיים)

מפגין: מה עושים כאן שני ערבושים? תקראו למשטרה!

אברהם: (להגר) תגידי שאת אחותי, נראה לי שאלו מהפריזי או היבוסי, שלא יהרגו אותי.

הגר: הטריק הזה לא עבד אף פעם.

מפגין: הר הבית בידינו!

אברהם: הר הבית, זה לא שם המקום של החומוס?

מפגין: מוות לערבים!

הגר: מזל שאנחנו לא ערבים, חמומי מח אלו.

אברהם: סליחה אדוני, אבל הר הבית, הוא פה בקרבת מקום?

הגר: שמה זה האל אקצה הזה?

מפגין: שמעתם? אמרו אל אקצה! נפוצץ את אל אקצה!

הגר: בחיית דינאק. שווייה שווייה! למה לפוצץ? הוא רק רוצה קצת חומוס!

מפגין: חומוס??? למה רק חומוס?? קחו, הכל קחו, את החיים שלנו, את האדמה, זרקו אותנו לים, למה לא?

אברהם: בסדר. עזוב חומוס. איך מגיעים מכאן למערת המכפלה?

מפגין: אם רק תתקרבו למערת המכפלה נהרוג אתכם!!! חברון שלנו מאז ולתמיד!!! לאבותינו ולנו!

אברהם: הוא אמר לאבותינו, הגרי, יכול להיות שהם...?!!!

הגר: לא.

מפגין: למה, לא מספיקה לכם עזה???

אברהם: עזה? זה ליד באר שבע?

מפגין: היום ירושלים, מחר באר שבע ותל אביב, מחרתיים יפו, אחר כך עכו. בוש יחלק את ירושלים!!!

הגר: אז נבקש מבוש!..

מפגין: שמעתם? הם יבקשו מבוש!!! בוש יודע מי אתם. כולם כבר יודעים מי אתם!!!

הגר: כולם???

אברהם: אל תהי מריבה ביני ובינך כי אחים אנחנו.

הגר: אולי ניתן להם משהו מהתרמיל? מה שרה שמה שם?

מפגינים: זה או אנחנו או הם! זהירות!!! מטען!!!

אברהם: נמצא כבר את אל אקצה. שלום על ראשכם.

מפגין ג': מחבלים! תתפסו אותם.

הגר: הנח לי! יא פלישטי!

אברהם: אל תשלח ידך אליה! (מחטטים להם בתיקים, זורקים את התיק, מצמידים אותם לקיר, מקיפים אותם בצעקות אלימות)

מפגין: להתרחק מהמטען! תקראו למשטרה!

סצינה 4 (במרתפי השב"כ)

חוקר: אני רוצה את כל הפרטים!

אברהם: לא עשינו שום דבר! אני נשבע!

הגר: ??? מי אתה? אנחנו רוצים לראות את ראש השבט!!!

חוקר: שקט! מאיפה אתה?

אברהם: ...במקור מאור כסד... הלוך הלכתי מארצי ומולדתי... לבאר שבע.

חוקר: בידואי? איך קוראים לך?

אברהם: אבר..הם...

חוקר: איברהים?

אברהם: אב..ר..הם...

חוקר: איברהים?

אברהם: כטוב בעיני אדוני.

חוקר: אל תתחכם איתי. איך קוראים לך? שו איסמאק?

אברהם: אי..ברהים..

חוקר: מה חיפשתם ליד הכותל, באמצע הפגנה??? אתה ו...

אברהם: הג.....ר.

חוקר: הגר זה שם יהודי.

אברהם: לא לא, מצרייה.

הגר: (לאברהם) אתה לא שוכח לי את זה? במיטה זה לא הפריע לך!

חוקר: גם את בעניין של חומוס??? פאטמה? איזו פעילות חבלנית התכוונתם לבצע?

אברהם: באנו לנטות אהלינו בארץ הקודש (להגר) לחסות בקורת משפחתנו.

הגר: המשפחה שלך, אולי. המשפחה שלי הרי לא עניינה אותך אף פעם.

חוקר: אני רוצה את האמת, אתה שומע??? מה בדיוק עשיתם שם, הקישקוש על החומוס לא עובד עליי. מי שלח אותך?

אברהם: ה...

חוקר: בוס שלך. עוד נגיע אליו. איפה מטען החבלה?...

אברהם: שום מלאכי חבלה אדוני, בחיי האלוהים לא חטאנו -

חוקר: איפה תעודת הזהות שלך?!

אברהם: מה? אל נא יחר לאדוני-

הגר: היגדנו לך, אנחנו מבאר שבע.

חוקר: באר שבע היא בגבולות ארץ ישראל.

אברהם: לא, כי כנען! (להגר) הוא הבטיח, כרתנו ברית-

הגר: אמרתי לך שמילה שלו זו לא מילה, ואני רוצה לראות מה הברית שלו שווה עכשיו.

חוקר: מה הבטיחו לכם? מי הבטיח לכם? אני רוצה שמות, כתובות...

אברהם: מי האלוהים שלכם?

חוקר: אין לנו אלוהים.

אברהם: יש לכם אלוהים אחרים על פניו?

חוקר: תפסיק לבלבל את המוח! קרובי משפחה, אה??? מה הכתובת שלהם, מי הם?

אברהם: במערת המכפלה! בחברון, בפאת השדה, עם השדה מסביב...

חוקר: מה? אתה עושה ממני צחוק? (נותן לו סטירה) מי קרובי המשפחה?

הגר: התבלעה דעתך? איש בא בימים לפניך! תיפח נשמתך יא כנעני! מי שמך עלינו? שחרר אותנו משבינו!!! יש לנו קשרים למעלה!!!

חוקר: בוא הנה..נמרה זאתי... הראיס לא יכול לעזור לכם מפה!

הגר: הראיס יעזור לנו ולזרעינו מכל מקום!!!

חוקר: את מאיימת עליי??? זה הראיס, הבוס שלך???!!! דברי!!

אברהם: תשתקי אישה!

חוקר: איך עברתם את הסגר? מי עזר לכם?

אברהם: ידינו נקיות! באמת!!!

חוקר: שני פלשטינאים, בלי תעודות, עוברים את המחסום, טבעת אנשי הבטחון והמשטרה, מגיעים עד הכותל. איפה שמתם את המטען? אני יודע יותר ממה שאתם חושבים. מה היה היעד שלכם?!!!!!!

אברהם: חומוס?....

סצינה 5 (במסדרונות השב"כ)

חוקר: חבל לי עלייך, פאטמה, את נראית לי אינטליגנטית...זה לא מקום בשבילך. יש לך מושג איך מוציאים את האמת מהאנשים כאן? (רואים את הצללית של אברהם בתנוחת כריעה, מעליו שני חוקרים, נשמעת צעקה)

הגר: מה אתם עושים לו? (חובטת בחוקר) איזה אמת אתה רוצה לשמוע??? שאל בני, ואני אגיד לך!!!

חוקר: אם תדברי, אני אשחרר אותך. את אישה צעירה, תחשבי על זה...

הגר: עמלק!!! אלוהים כבר ייפרע ממך, מבניך, ובני בניך. מסכנה אישתך וארורים בניך.

חוקר: איזה בניים? ואישתי לשעבר כבר מצאה לה משהו יותר טוב. אני אעשה לך קפה שחור, נדבר קצת, אה, פאטמה?

הגר: אדוני כבר קילל אותך... שים הרבה מתוק!!!

סצינה 6 (באותו מסדרון)

(החוקר עם כוס קפה, ומולו צועדת עורכת הדין בתיק עמוס ניירות. עורכת הדין מתנגשת בחוקר וניירותיה מתפזרים.)

עורכת דין: סליחה, סליחה, סליחה!!!! (אוספת את כוס הקפה ומנסה לנער את הקפה מהניירות) אני נורא מצטערת... שמענו שתפשו שני חשודים, ורצתי כדי שלא-אוי, החולצה... זה נורא, קודם מענים, אחר כך מאריכים את המעצר, שום כבוד לזכויות האדם!!! (מטפטפת על עצמה מהניירות) אוי ...

חוקר: מה את אומרת.

עו"ד: אולי במקרה אתה יודע איפה מחזיקים אותם??

חוקר: ומי זאת שכל כך מעונינת לדעת?

עו"ד: סליחה, שירה פוקס. עורכת דין מטעם האגודה למען זכויות האזרח. אני בטוחה שאפשר לעשות משהו... (מסתכלת על החולצה)

חוקר: אולי.

עו"ד: אני מתכוונת ליידע אותם על זכותם... הינה, הינה, עמ' 5 סעיף... נננה, טטטה, אה-0680 לדרוש הבאה בפני שופט בתוך 48 שעות. אתה חושב שזה ירד בכביסה?

חוקר: גברת, לכי הביתה לכבס את החולצה במקום לשבש נהלי חקירה....

עו"ד: אל תדבר אלי ככה! אני מכירה את השפה שלכם: סכנה לביטחון המדינה וכל הסיסמאות הטיפשיות האלו. מה קרה לנו? הפכנו לעם כובש!!! איבדנו את הכוח המוסרי, זהו. הלכה החולצה.

חוקר: ... תנסי מגבונים לחים.

עו"ד: רק בגלל שהם מיעוט מדוכא שנלחם על זכויותיו! לפי סעיף... (מעלעלת) 27439 יש להם... זכות....

חוקר: לערער על תנאי מעצרם?

חוקרת: כן, ו...ל...יש פה ... מגבונים לחים?

חוקר: איך לדעתך מנקים את הדם מהקירות?

עו"ד: (בהלם) אתה לא מתבייש! זו הפרה בוטה של זכויות האדם! אתם לא מסוגלים להבין זעקה של עם להגדרה עצמית???

חוקר: לזעוק בטח! אבל בשקט, לא על חשבון הביטחון שלי.

עו"ד: בשביל הביטחון שלך תחזיק אותם מדוכאים לנצח, אה? ברברים!... יש להודיע להם על ההאשמה המועלית נגדם-... על פי אמנת ז'נבה... או... זה נמחק לי פה... על פי אמנת ז'נבה, לא זוכרת כרגע, אבל-

חוקר: אמנת ג'נבה טובה לשוויצרים.

עו"ד: איך תנאי מעצרם?

חוקר: אחלה צינוק.

עו"ד: חיות! זו אפלייה על רקע לאומי! זכותם - לפגוש עורך דין! הם בכלל מחבלים?? הרי נוח לכם להחזיק אותם באמתלה של "מניעת מעשי טירור"!

חוקר: אני לא מתכוון לחכות לפיגוע כדי להיות ממש בטוח, את יודעת...

עו"ד: מה??? כל הערבים רוצחים? אי אפשר להיות סתם ערבי במדינה הזאת?

חוקר: אם את מתעקשת, במקרה ידוע לי...

עו"ד: כן???

חוקר: .....אני לא יכול לחשוף מקורות מידע רגישים.

עו"ד: מה אתה אומר....? (מנפפת בניירות במבוכה, נופלת עליה טיפת קפה) תגיד...

חוקר: חסוי. (נותן לה מטפחת)

עו"ד: ... אז הם תכננו פיגוע... איפה? (מתקרבים אחד לשני)

חוקר: רצחני!

עו"ד: (משפשפת בחוסר הצלחה) מכונית תופת? ... מטען?

חוקר: לא שמעת על שידרוג הטירור? ... (מתמגנטים אחד לשני)

עו"ד: חטיפה????!! התקפה על יישוב אזרחי??...

חוקר: מה שאת לא יודעת רק יעזור. שלא נוסף עוד כמה אלמנות ויתומים לרשימה.

עו"ד: מה אתה אומר...יש לך...

חוקר: ...מידע מודיעיני... סודי.

עו"ד: אתה חוקר אותם????!!!!

חוקר: ... אם לא תפריעי לי.

עו"ד: זכותם האלמנטרית לפגוש עורך דין!

חוקר: הדם שיישפך יהיה על מצפונך.

עו"ד: אני אוציא צוו מהשופט להיפגש אתם. אין לך זכות- תן לי לדבר אתם, אתה יכול לפקח עליי. צמוד.

חוקר: תשכחי מזה. (מתרחק)

סצינה 7 (בתאם של אברהם והגר)

עו"ד: אהלן וסהלן! מרחבא! סלאם עליכום! שו איסמאק?

אברהם: הה?

עו"ד: איסמאק...אברהם ו...מה כתוב פה...העדא?

אברהם: כן.

הגר: הגר.

עו"ד: זה מצלצל לי מוכר... אני מצטערת כל כך ... הם עיני אותך?

אברהם: ברוך השם, אנשים טובים. (אברהם לא מצליח לשבת... מתפתל מיסורים)

עו"ד: אל תפחדו, אני אשחרר אתכם. ספרו לי מה עשיתם בכותל, ציינתם משהו בקשר לחומוס...

אברהם: שמנו פעמינו לחברון, מערת המכפלה.

עו"ד: יפה, להתפלל בוודאי? זה מקום קדוש לערבים.

אברהם: אנחנו -

עו"ד: זו זכותכם המלאה, ואף אחד לא יגזול אותה מכם.

אברהם: לסקל אבנים, להטמין תשמישי קדושה... לבנות מזבח... לנגב חומוס...

עו"ד: לא לא. אתם לא אומרים יותר לסקל באבנים. מעכשיו תספרו להם רק מה שאנחנו נסכם בינינו.

הגר: כן יהי רצונך. דברי, מה את רוצה שנגיד? (לאברהם) האמת לא מעניינת אף אחד במקום הזה.

עו"ד: אז בואו ננסה שוב: מה לכם ולמערת המכפלה??

אברהם: היא שייכת לי ולזרעי, מדורי דורות, קניתיה למען-

עו"ד: לא, לא!!

הגר: בסדר. אין מערת המכפלה. מה קרה לך? הסתדרת בלעדיה 4.000 שנה?

אברהם: אבל הורשתי אותה לבני עמי- מישהו קנה אותה???

עו"ד: איפה אתה חי?? אתה לא קורא עיתונים? טוב, תשכח את מערת המכפלה. תחשוב על החיים שלך. הם יחסלו אותך... הם חיות, לא בני אדם.

אברהם: למה שיעשו לי נבלות כאלו?

עו"ד: אני אגיד לך, למרות שזה עצוב, בגלל... שאתה ערבי. זהו, אמרתי.

הגר: אבל הוא לא ערבי!!!...מה זה ערבי?

עו"ד: אני לא אתערב בהגדרה העצמית שלכם, אני מכבדת אותה, אגב, אתה אזרח ישראלי, או מהשטחים?

הגר: וויי וויי וויי! אולי לא היינו צריכים לספר לערל ההוא...

עו"ד: קוראים לו הראל? אתו אל תדברו. הוא מסוכן, מגעיל, פאשיסט, נוראי. ימני, ערבי-פוב, איך אמרתם קוראים לו?

אברהם: צדיק, צריך רק להאיר את עיניו, לקרב אותו אל האמת-

עו"ד: שום אמת! לאיש הזה אין כבוד- לא לחוק, ולא לבני אדם. איך אמרת קוראים לו?

אברהם: את רוצה שנקרא לו?

עו"ד: אתה בכלל מבין מה אני אומרת? (להגר) את מבינה? (הגר מהנהנת) תסבירי לו. הוא מעייף אותי. (פלפונה מצלצל) הלו שלום! אתם רואים? אני רשומה בקו לשיחות שלום! יש לי הרבה חברים פלשטניאים! כן, מי זה? שלום מוחמד משכם! אהלן וסהלן! שלום! אתה מדבר עברית? מה? למה חשוב הגיל שלי? כן, אז מה? איך בסגר? יס! ווט? אין לי בעל!! נו איים נוט מריד! אנד יו?? מי, איי הב א קריר! שנייה, יש לי עוד שיחה- אימא? מה? אני עסוקה אימא, מה? שנייה, מוחמד- אנחנו נשמור על הצלם המוסרי של הארץ הזאת!!! ווי וויש פור א פיס!...ווי לוב יו!

אברהם: מה השופר הזה?

הגר: מדברת עם השכינה.

הגר: אברם, המסכנה אינה בעולת בעל.

אברהם: הולכת ערירית?

הגר: גם הערל ההוא, אישה אין לו.

עו"ד: לא יודעת...רגע, מה אימא? אני בשיחה... איזה מחזר? ... אין לי קיום אוטונומי בלי גבר?! די, יש דברים יותר חשובים!! תתפלאי!!! רגע, מוחמד! איי וז הפי טו טוק טו יו.... ווט? נו, איי הב נו טיים טו מיט יו אין נבלוס...

אברהם: עבודת אלילים. מתפללת לעשתורת שתמציא לה זיווג. רגע, אולי- הוא אמר- הוא ביקש כי מזוג...

הגר: לא! זאת אישה סוררת, והוא חוטא בן חוטא. שמעת איך דיברה בו.

אברהם: זהו אות משמיים.

הגר: שני אלו לא נוצרו לאהבה, זה לא יקח אותה וזו לא תלך אחריו, איזו ברית תצמח משני אלו?

אברהם: כרעי על ברכיך והודי לאלוהיך שהראה לנו את הדרך. שלי נעלייך.

עו"ד: יס יס, נו פרובלם. האו אבואוט דה פליטים? אהה. אנד ג'רוסלם? הלפ הלפ? אי טינק וי הב א דיל! גוד! דה פיס ויל קום פרום דה פיפל! רגע, אי הב וון מור קול, איי טינק איטס סלים פרום רמאללה. (לעצירים) מה אתם מתפללים לי עכשיו? מה שלא יהיה אתם לא מתכוונים להודות בשום דבר, כן?

סצינה 8 (בבית המשפט)

חוקר: ...כבוד השופט, אנחנו מבקשים שתאשר לנו מעצר מנהלי לשלושה חודשים.

עו"ד: כבוד השופט, מאשימים אותם לכאורה בפעילות חבלנית עוינת....

אברהם: (בלחש לחוקרת) בחיור, בחיור. (להגר) אם רק תלבש שימלה, תמשח בשמן המור... יכול היה להיות עפר לרגליה.

עו"ד: שימרו על השקט, אנו בבית משפט.

הגר: עדיף שיער פזור, קצת חינה...

חוקר: אני מבקש מכבוד השופט להורות לגברת ברגר להפסיק להתלחש עם הנאשמים.

עו"ד: אני מבקשת מכבוד השופט להורות למר לוי להבין את מצבם הקשה של העצורים.

הגר: איך מפחידה אותו זאת. למה להילחם? ותרי לו. ותרי.

עו"ד: שש...

עו"ד: איברהים, ספר לשופט בבקשה, האם הודית, על מה הודית, ולמה בדיוק.

אברהם: אני מודה על הכל. ברוך הוא וברוך שמו...

עו"ד: (לעצירים) אתם מודים כי אתם פוחדים ממנו. (לשופט) הם קשרו אותו, הכו אותו! נכון, איברהים?

אברהם: הכל בכוונה טובה! לא מרוע לב!

הגר: מה אתה פותח את הפה? אתה מבין על מה מדברים בכלל? תקשיב פעם, נשמע, אחר כך נעשה, לשם שנוי.

חוקר: כבוד השופט, כדי לפתוח להם את הפה אנחנו נאלצים להפעיל קצת לחץ פיזי מתון!

עו"ד: קצת? כבוד השופט, העצורים מבקשים לערער על תנאי מעצרם, נכון איברהים? אתה מבקש משפט!

אברהם: על מה משפט? אין צורך. אלוהים ישפוט.

עו"ד: כבוד השופט, העציר עבר התעללות ועינוי פיזי!

אברהם: לא קרה שום דבר.

עו"ד: אדוני השופט, הוא מופלה על רקע לאומני!

חוקר: אדוני השופט, האיש טרוריסט, הצטבר חומר בטחוני שלילי מסווג וחמור-

עו"ד: כבוד השופט, אם יורשה לי - לעולם לא נדע אם זו אמת או המצאה, המידע המודיעיני שלהם.

הגר: (לאברהם) וזאת לעולם לא תדע גבר עם הטון הזה.

חוקר: את מעדיפה להאמין לערבים?

הגר: (במהירות, לחוקרת) תגידי שאת מעדיפה מה שהוא מעדיף. עשי לו כבוד, מה אכפת לך הערבים?

חוקר: כבוד השופט, מה היא רוצה? שנשאל אותם: תכננתם פיגוע? רוצים להשמיד אותנו? לא????!!!!
אופס, סליחה!!! מצטערים!!

עו"ד: כבוד השופט, אנחנו דנים במיעוט חלש ומדוכא, שנלחם על זכותו, וצריך לעשות שלום עם הכובש שלו!

הגר: (לאברהם) מי כבש את מי? (לשופט) יש כיבוש ויש כיבוש. אי אפשר לכבוש בכוח!

חוקר: כבוד השופט, כוח זו הדרך שלהם, ורק את השפה הזאת הם מכירים! כשנוח להם הם מיעוט מדוכא, וכשנוח הם שולפים כלי נשק שאנחנו נתנו להם. הגיע הזמן שנראה אותם כמו שהם.

הגר: (לעו"ד) הוא רוצה לראות אותם! (מראה לה) תראי לו קצת מצמד היונים... עכשיו תשפילי מבט, לא להשפיל אותו...

עו"ד: מה???? אני מתנצלת בשם מרשי על ביזוי בית הדין. כבוד השופט, אני מבקשת להזכיר איזה עוול אנחנו עושים להם!

הגר: דבר אתו.

אברהם: (לשופט) בואו נדבר רגע כדבר איש אל אחיו. מה ירצה עבודה? עדר כבשים? ואני מוותר על מערת המכפלה.

חוקר: כבוד השופט, הוא לא נציג של הרשות, וכאן אין משא ומתן על מקומות הקדושים לעם היהודי מימי אברהם אבינו.

אברהם: שמעת? הם שמעו עליי. אבל מי זה העם היהודי? מה היה לעבריים?

הגר: כבוד השופט, סלח לנו על בורותנו... אבל מי זה העם היהודי?

חוקר: בבקשה! אדוני השופט, הם לא מכירים בעם היהודי, ולא בזכותו על הארץ!

חוקר: אדוני השופט, אם נראה להם, שאנחנו חלשים, הם יחסלו אותנו.

הגר: ככה זה הגברים. את זה היא לא מבינה....

עו"ד: (מתפרצת אל החוקר) להיות מוסרי זו לא חולשה!

הגר: (לאברהם) לזו אני לא יכולה לעזור.

חוקר: כבוד השופט, אם כך, שיפרקו את נשקם, שייכנעו, ויתנו לנו לקבוע את התנאים.

הגר: אמן! רק אל תזרקו אותנו כל פעם שאלוהים מציץ! אדוני השופט, אולי נצא, ואלו יתייחדו, יישבו את הסיכסוך, חבל שנפריע להם, אנחנו נגיד להם מה שירצו, עם אמת, בלי אמת....

עו"ד: אדוני- אני מבקש שירשם בפרוטוקול... שהנאשמת הודתה שאין לסמוך על עדותם!

הגר: (לאברהם) הרי שניהם רוצים אותו דבר... חבל שסיבלו, שהוא ייתן משהו, היא תיתן משהו, היא תתנצל שצעקה, הוא יחזיר לה את כבודה, היא תסלח לו הוא ישכח לה, לא עדיף ככה?

עו"ד: אתם תשבו בכלא הזה כל החיים על השטויות שאתם אומרים.

הגר: לא לא. לא בית כלא. אני סבלתי מספיק בחיים. אני לא נשארת כאן. הגיע הזמן שאחשוב רק על עצמי! אמרת שתשחרר אותי אם אדבר. (לחוקר) זה הוא עשה הכל. אני חפה מפשע, קחו אותו ושחררו אותי.

אברהם: היא צודקת. אסרו אותי ואותה תחיון.

עו"ד: אתם מטומטמים או מה? איך אפשר להגן עליכם???

חוקר: (במבט מתנשא, לועג לה) אני מסכים לשחרר את האישה כעדת מדינה, את המעצר שלו אני מבקש להאריך. תודה.

סצנה 9 (ביציאה מבית המעצר)

כתבת: גברת ברגר- קיבלתי את הודעתך הדחופה! (לצמד) היכוננו לשידור חי. (מתחילה) שני המחבלים שהסתננו מעבר לקו הירוק, וניסו על פי החשד לפוצץ מטען בעיצומה של הפגנה המונית על ירושליים, נתפשו בעזרת ערנותם של מפגינים, ונעצרו על ידי כוחותינו לחקירה. על פי הידוע לנו לראשונה, בצעד חסר תקדים, הסכים אחד מהם, אישה ככל הנראה, ממוצא מצרי, להפוך לעדת מדינה. אנחנו נמצאים ליד בית המעצר, מנסים לברר, אם אמת בשמועות. לצדי עורכת הדין של שני הנאשמים-

חוקר: את הודעת לתקשורת... את נורמלית?

עו"ד: אלימות זה הכוח שלכם, תקשורת זה הכוח שלנו.

חוקר: מתי תבינו שפטפטת היא לא כוח? (לכתבת) הגברת ברגר מסרבת למסור פרטים.

עו"ד: לא היה שום נסיון לפיגוע. מדובר פה בתשוקה נורמלית מצד אזרחים תמימים לנגב חומוס. בדרך לאל אקצה יש דוכן "אצל כארים", ולו מתכון סודי להכנת חומוס. אי אפשר להאשים את מרשי, שנמצאים תחת עוצר זמן רב-

כתבת: גברת ברגר קובלת בחריפות על "מדיניות החומוס", האוסרת ניגוב בצד השני של המתרס. זוהי אצבע מאשימה כלפי ממשלת ישראל, הרואה בכל תקרית חומוס אירוע המערער על עצם קיומנו! האם את רואה בממרח זה, גברתי, מאחד המאחד אותנו עם אויבינו?

עו"ד: אם את כבר נכנסת לזה, אז אני אומרת- החומוס הוא מאכל ערבי, ועלינו לתת להם עליו את הקרדיט. גזלנו מהם את אדמתם, את הגדרתם, את עצמאותם, ועכשיו, נספח באטימות גם את החומוס? החזירו לערבים את החומוס! כל-

כתבת: אני רוצה להפנות שאלה אל חוקר השב"כ-

עו"ד: תני לי לסיים-

כתבת: נשמע את דעתו של איש השב"כ בנושא מדיניות החומוס, ומאוחר יותר באולפן, יתכנס פאנל בכיר כדי לתת תשובות ופרשנויות על רקע אירועים אלו, נארח מומחה לחומוס, שיפזר את ערפל הקרב ממאכל לאומי אהוב זה ויחשוף את שורשיו התרבותיים. ובנוגע לחומר משמר, גרגרים, פול, הגיע הזמן להגיד לעם את האמת. מר לוי- מה יש לך לומר על האירוע?

חוקר: חסוי, מסיבות ביטחוניות. נקודה.

עו"ד: שתיקה זה גאוני, לא? (לא צריך לדעת, להסביר, לנמק, ולתת תשובות.)

כתבת: האם באמת מדובר בחומוס, או כפי שנאמר- "מתחיל בחומוס, ונגמר בטחינה"? האם תוכל לומר-

חוקר: לא.

כתבת: ובכל זאת, האם מדובר בחומוס אסלי? אשכרה? חומוס מצרי? מזרם עכואי או יפואי? הציבור מבקש לדעת-

חוקר: גברתי, אני מתעסק בהגנה על בטחון ישראל ולא החלפת מתכונים!

כתבת: החוקר איציק לוי מסרב למסור פרטים. הליך פורמלי, או ניסיון לטיוח? בינתיים, מול בית המעצר, אני רואה שלושה פועלים ערביים כפי הנראה, המנגבים חומוס בהפגנתיות, האם זו הפגנה ספונטנית של שוחרי חומוס מהמגזר הערבי? מייד נברר. (ניגשת למפגין קולני) סבאח אל חיר. סלח לי, האם איברהים שאהיד?

מפגין: כול ערבי בלסטינאי הוא שאהיד!

כתב: אם כך, מה הסיפור על החומוס?

מפגין: חומוס פיל טחינה אסלי, עושה אותך רגוע, במיוחד ליבני ביגוע!

כתב: אתה רומז, שהתכוונתם להפעיל מטען בהפגנה בה כ- 20.000 איש?

מפגין: מי זה התכוונתם? חסן? יוסוף? (תכננו מטען פיל קודס?). 20.000 איש?.. הם אומרים זה רעיון טוב.

כתב: אתה מנסה לומר לי שאתה באופן אישי נגד אלימות?

מפגין: נגד אלימות! אני בציביסט.

כתב: אז נגד מי אתה מפגין בעצם?

מפגין: אני מבגין בעד החומוס! חומוס זה לא בוליטיקה. חומוס הוא מאכל ערבי אסלי, שאוכלים פיל כל העולם. באירובה, ביאמריקה, אתם רוצים לאכול חומוס עם ביתה? תבואו תעשו שלום, אין שלום- אין חומוס!

כתב: כמו שאתם רואים, התמונות קשות, והמרירות רבה בקרב תושבי השטחים... בעודנו מדברים נתלות כרזות על יום החומוס הלאומי, סגירת מרכזי טחינה, והחרמת מנגבים בעלי דרכון ישראלי. האם אנו עומדים בפני אמברגו של קיטניות? אינטיפדת חומוס!

מפגין: ואת המלעונה הזאת עוד נתבוש!!!

כתבת: איציק לוי, האם נשמע סוף סוף את גירסת השב"כ?

חוקר: בידינו מידע רב על איברהים. תושבי חברון ואיזור מערת המכפלה, שבידיהם פרטים על משפחתו, מתבקשים להתקשר לקו החופשי של השב"כ.

כתבת: תודות ללחצי התקשורת, השב"כ החליט לדבר, ובקרוב יוכיחו את היקף פעולותיו הקטלני של איברהים.

שירה: אזרח חסר ישע נמצא בתנאי מעצר מחפירים, ובריאותו הנפשית מוטלת בסכנה!

כתבת: איציק- האם החסך בחומוס פגם בבריאותו של החשוד?

איציק: ממתי המדינה צריכה לטפל בפסיכוזות של מחבל?

שירה: לא!! צריך לטפל בפסיכוזות הפרנואידיות שלך!

כתבת: את רוצה לומר-

שירה: אל תפסיקי אותי! אני דורשת לבדוק את מרשי במכונת אמת, ואני גם דורשת לאשר לו בדיקה פסיכיאטרית!

כתבת: שמענו טענות חריפות נגד חקירות השב"כ, מה תוכל-

איציק: הגברת ברגר, שיצרה מהומה תקשורתית מיותרת, תקבל אישור לבדיקה במכונת אמת ובדיקה פסיכיאטרית. אני מקווה שהתוצאות יספקו אותה סוף סוף, אם משהו בכלל יכול לספק אותה.

שירה: זו רק תחילת המאבק! סליחה, יש לי שיחה על הקו... הלו? מחמוד??!! מה? איי הב נו טיים נאו, נו! נוט נאו, וי טולק פור פיס לייטר!

כתבת: ברגע זה נמסר לי, כי כוחות התנזים לקחו עליהם את האחריות לניסיון הפיגוע. ההנהגה הפלסטינאית יצאה בהכרזה שיש לסקול את המלשינה, ולשחרר את הקדוש המעונה, המפקד הבכיר, והשאהיד הסדרתי, מהכלא הישראלי.

אני מבינה שגברת ברגר רוצה להגיב, אבל זמן השידור שלנו נגמר, אני מחזירה את השידור לאולפן. לא, גברת ברגר, הראיון הסתיים. (אוף רקורד) ברור לכם שיש לי בלעדיות!

כתבת

תמיד במקום הנכון
תמיד השאלות נוקבות
כי יש רייטינג לביטחון
ומשכורות עם הטבות.
אולי העובדות קצת מעורפלות
אבל העם צריך תשובות לשאלות.

ומה לעשות שלי אין?
 אז ממציאים, מאלתרים,
 ממחזרים, יוצרים,
 העיקר שלציבור מעניין
 המציאות קשה- אבל יש מה לצלם
 להבין - אי אפשר, אך ניתן לפרשן
 את העתיד
 אף אחד לא ידע להגיד
 אנשים זקוקים לתשובות והערכות
 אז אנחנו נותנים יותר או פחות
 שלא ניתקע
 בשתיקה מעיקה
 בחוסר וודאות ומצוקה
 זה לא נתפש טוב במרקע.
 זה השירות שאתם מקבלים
 ולכן שילמתם לכבלים
 אנחנו נדבר גם על כלום, שיהיה מסודר
 עד שנגיע לסוף המשדר.

סצנה 10 (בחדר אחד העו"ד והחוקר, מלווים בכתבת, מקשיבים בדריכות לנשמע ולנעשה מאחורי חלון הזכוכית.
 בחדר החקירות: אברהם, ופסיכיאטרית.)

פסיכיאטרית: שלום איברהם.

אברהם: שלום על ראשך.

פסיכיאטרית: אני רוצה לעזור לך. אתה מרגיש בנוח? יופי. איפה נולדת?

אברהם: אור כסדים.

חוקר: איפה זה?

אברהם: במזרח.

פסי: המזרח הרחוק? אהממ...יש לך צלקות על הידיים, פצעים, סימני דם, אני מבינה שעינו אותך, וגם הבנתי
 שלא גילית התנגדות.

אברהם: זה כלום.

פסי: אתה לא צריך להגן על אף אחד! זה כואב ?

אברהם: רק בגוף.

פסי: אתה מתכוון לכך שאתה לא סובל מבחינה נפשית?

אברהם: ברוך השם אני בסדר.

חוקרת: איברהם, בוא נעשה תרגיל קטן. אתה תעצום את העיניים, יופי, ותספור עד עשר. לא עם הידיים.
 ככה- אחד, שניים, עם הנשימות. כל נשימה אתה רגוע יותר, שליו יותר, הולך אחורה בזמן, אחורה אחורה,
 רואה את חייך לאחור, אם תיראה במקרה, מראה קשה, כואב, משמעותי, תעצור, ותתבונן בו. מה אתה רואה
 עכשיו? (אברהם נרדם) איברהם? איברהם??? מה אתה רואה???

אברהם: אישתי הראשונה מתה.

פסי: אתה עצוב?

אברהם: (נראה מחוייך) כן...

פסי: אני מבינה, לך עוד אחורה, הבט באירועים, אתה רועד איברהים.

אברהם: אני לא יכול, לא יכול, בני, בני יקירי...סלח לי!

פסי: הבן שלך?

אברהם: הוא מסתכל עליי, יודע שאני..

פסי: כן?..

אברהם: לא יכול, לא יכול לראות במות בני.

פסי: הבן שלך עומד למות?

אברהם: מידיי שלי! איך אוכל ... בני, יחידי, אשר אהבתי, בשר מבשרי!

פסי: איברהים...תירגע...זו טראומה עמוקה...תנשום עמוק...ספר לי מה קרה...(לעצמה) שאהיד...

אברהם: הוא לא מתנגד. הוא יודע כי מצוות אדוני חשובה מכל.

פסי: כן. הוא יודע. מה הוא עוד יודע?

אברהם: הוא יודע שעלי לעמוד בניסיון.

פסי: כן כן. והוא יודע שאתה אוהב אותו. אתה אוהב אותו?

אברהם: יותר מחיי. (מתחיל לבכות)

פסי: זה בסדר, אברהם. לפעמים אנחנו עושים דברים שאנו מצטערים עליהם. אנחנו מקריבים את בנינו ואנחנו חושבים שאין ברירה אחרת. אבל יש! יש ברירה אחרת. לא ברור מה, אבל יש. מה אתה מרגיש עכשיו???

אברהם: ידי רועדות...

פסי: למה הן רועדות לדעתך?

אברהם: עשיתי כל מה שהוא ביקש.....אבל למה את בני?...

פסי: נסה לסלוח לעצמך. איברהים, אולי מאותו רגע, הפסקת להרגיש כאב? תתבונן שם...

אברהם: (בוכה)

פסי: איברהים! חזור אלי, איברהים, מה אתה מרגיש? שינאה? רצון לנקום? זה בסדר.

אברהם: יכולתי להגיד לא?

פסי: יכולת להגיד לא, איברהים?

אברהם: (מסתכל למעלה) היו לך יותר מידי דרישות...

פסי: כן, כן, תוציא הכל, את כל הזעם-

אברהם: זהו. הוצאתי. תודה רבה.

פסי: אתה צריך להתאבל על בנך, אתה מרגיש אשם? נכון, איברהים? אשם???

אברהם: לא לא. לא שלחתי ידי אל הנער.

פסי: אני מבינה שזה קשה, אבל אתה חייב לתת לזה לצאת. כאן ולא באוטובוסים!...אתה יכול להתחבר לתחושת הנקמה?...

אברהם: את לא מבינה!

פסי: כן. עברת מספיק ליום אחד. זה אולי כואב איברהים, אבל מודעות זו הדרך להירפא וללכת הלאה, אתה איתי? אתה איש חזק, איברהים.

אברהם: גם את אישה טובה. את נשואה?

פסי: אני נמצאת במערכת זוגית תומכת.

אברהם: אה. וילדים?

פסי: בוא לא נחצה את הגבולות. אני נותנת לך כדור הרגעה.

אברהם: השבח לאל. שיתן לך אדוני בנים בריאים ובנות פוריות.

פסי: (לעצמה) מונע על ידי רצון נקמה מודחק. תסביך שליחות. שאיפה קיצונית להשביע רצון. (לאברהם) כן...אני מבינה. תודה.

סצינה 11 (במסדרון ליד חדר החקירות)

הגר: מה שעשה עם הילד שלו זה עניינו.

חוקר: את תשיגי ממנו הודעה, ואני מוציא אותך מכאן. מבינה? אנחנו כבר יודעים שהאיש רוצח!

הגר: איזו הודעה? איזה רוצח?

חוקר: את כבר תדעי איך להוציא ממנו הכל פאטמה...את תהיי אתו לבד בחדר...אבל אני אשמע כל מה שתגידו. אז בלי משחקים-

(מגיעה העו"ד)

עו"ד: עברתי על הבדיקה הפסיכיאטרית, ואין לך שם שום דבר -

חוקר: בסדר, תירגע. טוב שבאת. תוך שעה יהיה לי הכל.

עו"ד: מה יהיה לך תוך שעה?? (מסתכלת על הגר)

חוקר: זה לא עניינך.

הגר: טוב, תכניס אותי, יאללה! והבטחה זו הבטחה!

חוקר: יאללה! (פותח דלת, הגר נכנסת) סומך עלייך.

עו"ד: שלחת אותה לחלוב ממנו הודעה?

חוקר: חסוי.

עו"ד: מאוד קל להוציא דברים מהקשרם, כמו שאתה יודע.

חוקר: אולי.

עו"ד: תכניס אותי פנימה. אני רוצה לשמוע.

חוקר: אני ואת לבד בחדר? מסוכן מידי.

עו"ד: אתה פוחד ממני? ... (מגיעה העיתונאית)

עיתונאית: יש לנו סקופ אדיר מהבדיקה הפסיכיאטרית!

עו"ד: חכי לסקופ הבא, עדת המדינה מדובבת את עברייני החומוס! אני אדליף לך הכל. איברהים ידווח לי-

חוקר: (לוקח אותה לצד) בסדר! בואי נעשה עסק. אני מכניס אותך לחקירות. את שומרת את הפה סגור. אבל סגור.

עו"ד: איתי לבד בתא? אתה לא משקשקש???

חוקר: בשביל מה עברתי סדרת שבי?

עיתונאית: אני מחכה לאינפורמציה.

חוקר: (לעו"ד) נתאם בינינו מה מותר לה להעביר לחדשות. בטחון זה לא משחק ילדים. פה סגור.

עו"ד: כן המפקד.

סצינה 12 (בחדר החקירות מול הראי החצי חדיר- הגר ואברהם, ומהעבר השני, החוקר והפעילה לזכויות האזרח)

הגר: השלום לך?

אברהם: הגר! את בסדר? שיחררו אותך?

הגר: עוד לא... (לוחשת) תקשיב טוב... זכור לך מה רצה ההוא מלמעלה?

אברהם: כן, את נראית טוב... תני ואניח עליך את ראשי.. (מתיישבת. שם עליה את הראש)

הגר: אני מבינה שלך אין שום רעיון, איך לקרב אותם, ולהתנדף למעלה.

אברהם: צריך להתפלל-

הגר: כבר התפללת מספיק! בסדר, בסדר, רעיונות זה לא הצד החזק שלך!

אברהם: אני פוחד הגרי... הם מרביצים לי... שואלים שאלות...

הגר: אשמאי זקן. (מתקרבת, לוחשת) הם רואים ושומעים הכל.

אברהם: מי???

הגר: שש... שניהם... שני האומללים...

אברהם: (מנער אותה) מי??? בפרהסיה????!! תתביישי! (מחפש) יש חרך בקיר?

הגר: שש... שמע, לא הצלחנו אתם – לא במילים חלקות, ולא בדברי כיבושין, - אולי אלה צריכים קצת השראה..? יעני שנראה להם דוגמא ומופת...הלכה למעשה? כן. מה שאתה חושב. לא התייחדות מלאה, אבל חצי תשמיש... שש...מה אתה קופץ?! אתה חושב שלי זה מתאים עכשיו? השראה, אברהם! להראות להם מה זאת אהבה! מה הוא גבר ומהי אישה...

עו"ד: אתה יכול להסביר לי מה קורה שם? למה הם מתלחשים?

חוקר: סמכי עליה. היא יודעת טוב מאוד מה טוב בשבילה.

הגר: אני יודעת ש5.000 שנה כבר לא עשינו את זה.. תעמיד פנים! אני הרי יודעת איפה אני עומדת...

(מסתכלת לו בעיניים באופן אינטימי. במשך כל הסצינה הקרובה החוקרים מאוד נבוכים, לא מעיזים להסתכל אחד לשני בעיניים. אבל מרותקים. עושים את עצמם כאילו לא. וכאילו שום דבר מיוחד לא קורה)

אברהם:...מאיפה הם רואים???מהקיר? (מנסה להסתובב עם הגב לקיר. היא מתקרבת אליו, מסתכלת בעינו. לוקחת את ידו ומנשקת אותה) את זוכרת...

הגר: הו הו, אני הייתי באה בלילות... אבל היא הייתה באה בימים.

אברהם: אל תדברי סרה בשרה...

הגר: (אברהם מלטף את שיערה) כן.....(מתענגת) ספר לי במה חטאת...

אברהם: אני????? ... (אברהם מלטף את גבה) הרי אני איש תמים... אוי הגרי...

הגר: אז לא חטאת ולא פשעת???מעניין, לא זכורה לך שפחה מבני ביתך שנשלחה אל המדבר...אוי אברם...

אברהם: שגיתי... פשעתי... כי יפה את רעייתי ואני רק בן אדם... (מנשק את לחיה)

עו"ד: השפה שלהם... תנכית משהו? מעניין, לא?

חוקר: כן.. יש לה שיטות זאתי...הם ממשפחה מאוד... שפה מאוד...

עו"ד: אתה בטוח שהיא יודעת שאנחנו מסתכלים?

חוקר: היא יודעת, יודעת... אפשר לדעת אצל אלו?...פרימיטיביים...

הגר: ספר לי הכל... (מתנשקים. החוקרים קפואים רגע ארוך. אברהם מכניס ידיים לחולצתה)

אברהם: עשי בי כטוב בעיניך...

עו"ד: נורא חם פה...

חוקר: אמרתי לה להפעיל כל אמצעי...

עו"ד: אי אפשר להגיד שהיא חוסכת באמצעים...

(אברהם והגר מתגפפים, מכניסים ידיים מתחת לחולצות. מתלטפים)

חוקר: אז מה ככה? ... יש לך עוד דברים בחיים חוץ מהמשפט הזה?

עו"ד: אני הולכת לחוג סלסה...

חוקר: נשמע מעניין...

עו"ד: (מסתכלת לצדדים) מאוד... ואתה?

חוקר: אני גם...

עו"ד: גם מה?

חוקר: מה???

עו"ד: מה הם אומרים???

חוקר: א... (נתקל במבטה ומייד מסב ראשו הצידה)

הגר: (לוחשת) השראה אמרתי אברם השראה! אהבה הם צריכים, שמעת? לא ביאה! על מי הרמת ידך מלבד יצחק?

אברהם: היה שם נדמה לי איזה איל...

הגר: איל תרח אביך!

עו"ד: (מסתכלת לשמיים) אתה רואה הרבה... דברים כאלו?

חוקר: פחות או יותר...

עו"ד: מה זאת אומרת? זה עניין שגרתי פה, לצפות בעצירים באמצע...

חוקר: אבל-

עו"ד: (קמה) סוטה. תתבייש לך! נסה קלטות פורנוגרפיות, במקום להשתמש בעצירים מסכנים לגירוי החולני שלך! ראיתי מספיק.

חוקר: את הולכת??? למה?? רוצה לשתות משהו???

הגר: אברהם...?

אברהם: הנני... עגלה משולשת שלי... ועז משולשת... ואיל משולש... (מדגדג אותה)

עו"ד: מה-א-מה הם אומרים שם?????

חוקר: סוף סוף הצליחה לדובב אותו, הם מדברים על אזור המשולש.

עו"ד: (מביטה בו בחשדנות, מקשיבה, חסרת סבלנות)

הגר: איה לו השה לעולה?....

אברהם: אלוהים יראה לו השה לעולה...

עו"ד: דיבוב רציני הוא נתן!

חוקר: מה קורה עם האנשים האלו...? מה הם חושבים שהם???

עו"ד: אני מוכנה להישבע שהם מדברים כמו בתנ"ך!

הגר: (קופאת) לא. שלח את ידך ממני. לא יכולה.

אברהם: למה?...אוי הגרי, ...אני מתנצל...באמת...

הגר: זה מעט מידי ומאוחר מידי. סליחה לא מספיקה! תודה שטעית! תתחנן!

אברהם: ולא יקרא עוד שמי אברם, והיה שמי אברהם, כי אב המון גויים-

הגר: ואת בנך שילחת! תאמץ את ישמעאל! תגרש את שרה, תיקח אותי! תזחל על ארבע! על שש! על הגחון!

אברהם: (מגורה ופגוע) בסדר בסדר. בבקשה...את לא מבינה? הרי אהבתי אותך...

הגר: אהבת אותי? אתה לא מתבייש? זו אהבה? לשלוח אותי לחסדי המדבר, ללא מים, לבד תחת השמיים? זו אהבה? לשמוע רק את הד קולי מול ההרים? זו אהבה? אהבה היא להילחם על החיים שלי, על זכותי לקום בבוקר לצדך, לחיות חיים של כבוד, ביטחון, לא להילחם על פת הלחם, על הקיום שלי, אהבה היא לדאוג לי, לחמול עליי, לתת לי בית. לא אהבת אותי מספיק אברם, אהבת יותר את אדוניי אלוהיך, ואשתך המנחוסה!

אברהם: ואת, את אהבת אותי מספיק בשביל להתאפק ולא לחרב את יחסייך עם אשתי? לשים גבולות לישמעאל, שכל השבט פחד ממנו? חשבת שמקומך מובטח, שכחת שיש שם עוד אישה!

הגר: זה לא טבעי! שתי נשים לא יכולות להתחלק בגבר!

אברהם: אני הייתי מוכן לתת לשתיך את כל אשר לי. הייתי מוכן לריב עם שרה -

עו"ד: (קמה) זהו. זה טירוף. אני לא מתכוונת להמשיך ככה. אתה לא מתכוון להפסיק את זה???

חוקר: את צודקת. (מרותק) אני אפסיק את זה. בואי ניגש אליהם-

עו"ד: (משתעלת. מנסה לשבור את המתח המיני) זה הספיק לי. את התכסיסים המלוכלכים שלך תשמור לעצירים.

חוקר: כן כן. (היא קמה) מאוחר. איך את חוזרת הביתה?

עו"ד: אתה לא צריך להתחנף. אני לא אדליף.

חוקר: ככה את מכירה אותי???

סצנה 13 (בבית חולים פסיכיאטרי, באולם)

עיתונאית: הערב, יוצאת התוכנית "עמדה" למשדר מיוחד. הפעם נעסוק בשאלה- יש אלוהים או אין אלוהים?

כידוע, התפתחות בלתי צפויה בחקירת החשודים של אינטיפדת החומוס, הובילה לאשפוזו של העציר איברהים בנטראח, בבית חולים פסיכיאטרי במחוז השרון, על רקע הפרעת אישיות חמורה, הגורמת לו לטעון שהוא אברהם אבינו, ולצטט את אלוהים בעגה ספרדית.

החשוד גילה בקיאות מפתיעה בתנ"ך, וחשף פרטים חדשים מתקופתו לכאורה באור כסדים. מנהלת בית החולים הפסיכיאטרי טוענת כי זו ריאקציה לטראומה בה שיכל את בנו השאהיד, לו קורא החשוד "יצחק". במשרדי השב"כ בטוחים שמדובר במתחזה, והמפלגות הדתיות דורשות להעמיד את החשוד לדין תורה. החשודה השנייה, מסרבת לשתף פעולה עם הפסיכיאטרים, אך נראה כי בריאותה הנפשית תקינה. יצאנו לשטח, לחשוף את האמת במערומיה. כאן, בבית החולים הפסיכיאטרי, איברהים המסתורי, יתעמת עם הרב הראשי של יהדות התורה, יששכר זבולון, זוכה חידון התנ"ך ב-64. (הרב מחייך) וכמו תמיד, מזומנת לכם הפתעה סנסציונית. אם אכן הסיפור הפנטסטי הזה אמיתי, הובטח לנו כי היום, בכיסא הריק, נפגוש את האחד והיחיד, את מי שרציתם, חלמתם, התפללתם לפגוש, ולא האמנתם שאי פעם תפגשו. המנחשים נכונה יתקשרו לתיבת המסר שלנו, ויוכלו לזכות בערכת תפילין וירטואלית. מייד ייכנס הנה איברהים, קבלו אותו במחיאות כפיים. אי-בר-הים!!!! (אברהם נכנס)

עיתונאית: ערב טוב איברהים!

אברהם: אם נא מצאתי חן בעיניכם! מה לכם בצל קורת? יוקח נא מעט מים, רחצו מעט רגליכם...

עיתונאית: בזה הרגע צופים בנו כשני מליון איש.

אברהם: זהו אחי חיים ארלוזורוב, זוהי העלמה מרילים מונרו, מהרי ולושי קמח, כמה אתם? – מה לחפץ זה? (למצלמה)

עיתונאית: זו רק מצלמה איברהים, אל תדאג. רק מצלמה.

אברהם: (עושה תנועה של ניפוץ כמעט). יש לי רגשות שליליים כלפי פסילים... (נושם עמוק)

עיתונאית: יפה. איברהים, האם אתה מודע לכך שאתה מדבר בסגנון תנ"כי?

אברהם: אני מודע..מאוד! אההההה (צועק) אני מחצין רגשות! ... מה פירוש תנכי?

עיתונאית: איש חידה. האם נוכל להאמין לו? מי אתה אברהם??? אתה טוען שאתה אברהם אבינו, זה נכון???

אברהם: בן תרח, לא אבינו. (מרים עיניו לשמיים) אני יודע שציווית.. אבל עכשיו אני מודע...הכל צפוי והרשות נתונה... אמת.

עיתונאית: מה זאת אומרת אמת??? אתה אברהם המקורי, או התגלגל בך אברהם אבינו??? מאיפה צצת פתאום?

רבי: אתה כרתת ברית עם סיטרא אחרא, תתבייש לך. רוצה להיות יהודי? תתגייר!

אברהם: להתגייר??? מי זה יהודי?

רבי: כופר!

אברהם: מה היה לעבריים, בני עמי???

עיתונאית: יהודים ועבריים זה היינו הך, לא ידעת?

אברהם: אתם? אתם בני ובנותיי???? מה המלבוש הזה??? אתה מתאבל???

רבי: כך ציווה האלוקים!

אברהם: מי? לי לא אמר. ולא דיבר בעבודה זרה לפסילים המצלצלות, ולא מוות לערבים!!!

רבי: צאצאיו של ישמעאל המשוקץ, הוא אמר להשמיד-

אברהם: ישמעאלי? הבן שלי???

רבי: ואלוקים נתן לנו ולא לו את הארץ הקדושה.

אברהם: הארץ לא ניתנה לנו לצמיתות, של אלוהים הארץ, ולא לנו... וכאן.. סדום כאן!

עיתונאית: בואו לא נסטה מהנושא.

אברהם: מה עשיתם שכך ניהיה לכם?? (נושא קולו לשמיים) שמע קולי!!!! בני עושים את הרע...
וחטאתם כי כבדה מאוד...

קול: ארדה נא ואראה הכצעקתה...

עיתונאית: כפי שהבטחתי לכם, אני מתרגשת נורא... מגיע אורח לכיסא הריק. אברהם, מה אומר לך הקול הבא:

קול: אולי יש חמישים צדיקים בתוך העיר... האף תספה צדיק עם רשע???

(אש ותימרות עשן. אברהם נופל על פניו, הרבי מחוויר)

אלוהים: אין צורך... (הוא ואברהם מתחבקים)

עיתונאית: אתה אלוהים?? שימו לב, יש אלוהים!

אלוהים: מה נראה לך???

עיתונאית: אתה- אתה- זה שאסור להגיד את שמו??... איך שהופעת, דווקא עכשיו?

אלוהים: כשקוראים לי אני בא. אני מאוד זמין. (למצלמה) קו קו ה ה ה. מאוד קל להשגה.

רב: איך אתה לא מתבייש... לעשות חוכא ואיטלולא מריבוננו של עולם???

אלוהים: אני מת על זה. השמחה היא ציר התורה כולה. ולכם אין חוש הומור בכלל ה?

עיתונאית: כל המדינה מחכה לשמוע את דברך...

אלוהים: קודם כל ערב טוב לכולם. אני שמח להיות אתכם הערב אחרי הרבה זמן, ולדבר בשם עצמי.

עיתונאית: בהנחה שאתה הוא ההוא, וזו לא מתיחה, ספר לאומה, סוף סוף-

רב: זהו חילול קודש!

אלוהים: זהו. שאין דבר יותר קדוש מאהבת לחברך כמוך, ושאיני אומר חברך אני מתכוון לכל מי שאיננו אתה!
לא מעניין אותי מה אוכלים עם מה, העיקר שזה טרי, ובשבת הצעתי לכם לנוח לא לזרוק אבנים!

עיתונאית: אז מדוע ציווית על אברהם לגרש את הגר?

אלוהים: (מתפתל) (לאברהם) אפשר? לא, תראו...זה לא מה שאתם חושבים... נו...אתם יודעים, נשים...ואת שרה אני פקדתי... ניסיתי להציל נישואים! -אתם יודעים, טועים, ואני בדיעבד מתנצל-

עיתונאית: מה הם גבולות ארץ ישראל השלמה לדבריך??? שימו לב, ממקור ראשון!

רבי: אני דורש להפסיק את התועבה הזאת! התוכנית הזאת -

אלוהים: שקט ממי. אתה לא אוהב את אלוהים???? תקשיב טוב. תלמד משהו חדש. עם יקר, אמרתי - קצת למזרח, קצת למערב...קצת פה, קצת משם, איך שרלוונטי, לא לתפוש אותי במילה...והעיקר שיהיה לכם מקום קטן לשבת, לתת דוגמא לכולם, ותסלחו לי- אתם הוצאתם את דברי מהקשרם- אבל לגמרי!!!! למה מי-

רב: אלו דברי כפירה! זוהי בושה, נאצה! אני אוציא עליך דין רודף! שיקוץ משוקץ!!!

אלוהים: אתה מעליב את אלוהים??? מוציאים דינים, מקללים, והכל בשמי!!! מי נתן לכם ייפוי כוח??? אמונה אמרתי, לא טיפשות! אני אתבע אותך! עכרתם אותי להבאישיני- וקטונתי מאוד בעיניכם.

עיתונאית: אנחנו יושבים פה נדהמים, רוצים לשאול אלפי שאלות וגרונותינו חנוקים-

אלוהים: חשבתי שאתם עם אינטליגנטי! רציתי שתחיו טוב, ככה בטבע בין עצי הפרי- בלי בלאגאנים- ואללה יסתור אתם מוצאים סיבות מתחת לאדמה בשביל לא לשמוע אותי! לא שמתם לב שזה לא עובד???

עיתונאית: תוכיח לנו שאתה אלוהים.

אלוהים: תוכיחי שלא. אני שומר על פרופיל נמוך. ממילא אף אחד לא מקשיב. זה מה בישראל. זה מה תאכלו. (טופח על שכמו של אברהם) תחזיק מעמד. (פונה ללכת) עוד לא ירחק יום, אם תבצעו את המשימה-

עיתונאית: חכה- איפה היית בשואה???!

(אלוהים עוצר. פרצופו קופא. מתחיל להתנפח בזעם. מניע ראשו לשלילה כמו "איך את מעיזה")

אלוהים: על כך אני אענה בזמן ובמקום המתאים. (הוא מסתובב, נמוג ונעלם)

עיתונאית: והרי ידיעה שהתקבלה זה עתה: איציק לוי, חוקר השב"כ, שירה פוקס עורכת הדין של שני החשודים, והעדא המיצריה, עדת המדינה, נחטפו אחר הצהריים, על ידי כוחות התנזים, והם מוחזקים באזור הרשות. אנשי התנזים דורשים להסגיר לידיהם את איברהים תמורת החטופים. הקבינט הבטחוני התכנס לשיבת חירום. והרי דברי הרב הראשי של המפד"ל כפי שנמסרו לכתבנו לענייני המגזר החרדי...

סעינה 14 (בחדר קטן ומוזנח בשטחי הרשות)

עו"ד: אני דורשת להיפגש עם עורך דין! מגיע לי גרנולה וחלב סויה עכשיו.

ערבי: מישמעאול! את האספקה של הסויה עיכבו במחסומים, גם הסושי מתעכב, ככה זה בשטחים! קחי פסוליה.

עו"ד: (לחוקר) אתה אשם במחדל הזה!!! מוציא עדת מדינה מבית המעצר- מציע לי "טרמפ"-

חוקר: מכיר אתכן טוב מאוד. קודם עושות עיניים, ואחר כך מיתממות...

עו"ד: (להגר) תגידי לחבר שלך-

הגר: (לחוקר) איזה חבר??? (לערבי) הוא שונא אותי.

ערבי: אוסקוט, בוגדת!!! אם לא ישחררו את השאהיד הקדוש, נבוצץ אותך עם שני היהודים!

עו"ד: שמעת? יבוצצו אותנו בגללך!

חוקר: תרדי ממנה. (לערבי) אפשר להפריד אותי משתי הנשים האלו?

ערבי: (מזדהה) יחרב ביתך, איזה סמתוכה. אלו יוציאו לך את הנשמה. (להגר) כמו שאנחנו עושים למשתבי הבעולה...

עו"ד: שייקח אותה! אני יודעת בדיוק מה הוא רוצה!

חוקר: באמת??? מה אני רוצה?

עו"ד: אין תגובה.

חוקר: אני מכיר את המשחקים האלו גיברת. את חושבת שתתני לי לעשות את כל העבודה ואחר כך תיתממי, אפשר לחשוב ששני העצירים גרמו לך להסתובב במתקן הכליאה יומם וליל.

עו"ד: תתפלא. אבל אכפת לי מכל בני האדם.

ערבי: יש פה מים ושמיכות. הסויה בדרך. שלא תגידו אין הכנסת אורחים בעזה.

עו"ד: אתה מצפה ממני להתרחץ בדלי, ולישון במצעים מסריחים???

ערבי: זה מלוכלך?

עו"ד: אני יודעת איך זה אצלכם!

חוקר: דברי אליו יפה! שוקראן. אחי. למה אתה צולע?

ערבי: זה עשו לי אצלכם. אמרו אני בעיל טירורסיטי. אבל זה כלום בשביל שתי המג'נונות שלך. בראש שלי שקט לפחות. וואלה אני צריך להתקשר ל"הלו שלום".

עו"ד: אפשר לקבל קצת שקט בבקשה??? מה אתם מדברים אתו? הוא מחבל, רוצח!

ערבי: מה מחבל. שאהיד! (כולם בהלם) הייתי בועל בבניין. עשיתי הסבה לשאהיד אבל לא מצליח להתבוצץ. אין לי חוש טכני.

חוקר: וואלה אחי, אל תתפוצץ, חבל עליך.

עו"ד: לא ידעתי שאתה כל כך אוהב אותם.

ערבי: ואת לא אוהבת אותי?

עו"ד: אני...

שיר ערבי

את פוחדת ממני
 אני פוחד ממך
 את פוחדת מהפחד שלך
 הפחד שלך פוחד מהפחד שלי
 אני פוחד מהמוות
 אני פוחד מרעב
 את פוחדת מהבדידות
 את מקשיבה לי?
 שומעת רק את הפחד
 אני לוחש
 והפחד צועק
 אני מפחד שלעולם לא תשמעי
 את מפחדת מהצל שלי
 מפחיד לחיות
 אז רוצה בטחון
 רוצה ערביות
 שלא נמות, שלא ניפול, שלא נחריב הכל
 בלי בטחון, ובלי ערביות,
 לא נסכים להפסיק לפחד
 לא נסכים להתחיל לחיות
 נמות וניפול ונחריב הכל יחדיו
 תסתכלי לי בעיניים עכשיו
 תגידי לי שאנחנו בבוא ביחד
 בואי נחיה גם אם נמות מפחד.
 עו"ד: (בשוק) א...

ערבי: מה יש? לא שמעת ערבי שר אף פעם? -אפשר להשאיר אותך לבד עם שתי המג'נונות, פיל רגע? אני הולך לברר מה קורה...

חוקר: רק עשה טובה תביא כמה פיתות חמות, כמו שצריך. אני יעשה קפה. שיר יפה אחי.

הגר: מה הם יעשו לי???

חוקר: אל תדאגי. אני פה.

עו"ד: זה מה שאתה אוהב? אישה מפוחדת?! אתה לא מסוגל להתמודד עם אישה חזקה?

חוקר: את צריכה מישהו שינענע אותך...

עו"ד: זה מה שאתם חושבים, הה?!

חוקר: על מה אתן חושבות בדיוק? אתן חושבות בכלל?? רק להוציא מאתנו את המיץ אתן רוצות???

הגר: קצת חום, קצת אהבה, משהו לאכול...לחיות בשקט...ותשמישים...

עו"ד: הנשים של היום צריכות הרבה יותר...

הגר: זה למה אין להם גם את זה.

חוקר: מה שנותנים להן לא מספיק. גם להיות שוות זכויות, גם לשלוט ברך, וגם להתלונן על קיפוח.

הגר: ...תירגע, לא כולן ככה... (מסתכלת עליו בעיניים).

חוקר: את יודעת מה???? אם היא הייתה רגע סוגרת את הפה, אולי הייתי –

עו"ד: אני לא רוצה ולא אסגור-

חוקר: אני יודע מה את צריכה- אבל לא תקבלי את זה.

עו"ד: אין לך מושג מה אני-

הגר: (לעו"ד) זה לא חשוב גם. איבדת אותו. (מתקרבת לחוקר)

עו"ד: הללו! מחמוד??? מחמוד! כן! תעזור לי מחמוד! אני פה בעזה. דיי וונט טו קיל מי. יור פיפל! טו קיל מי. האו כן יו הלפ? ריאלי? או טנק יו מחמוד. (נכנס הערבי עם פלפון ביד)

ערבי: איי הב גוד קונקשן וויז דה גוברמנט. יו אר מיי פריאנד. דונט וורי. (קולטים ששניהם מדברים אחד עם השני) זו את???? (מביט בה רגע בשקט) חשבת שאת אוהבת אותנו. יעני זמאן אל סאלם! אוסקוט!!! הגיעו לקחת אתכם (קושר את הגר)...הלילה תראי את אללה...

עו"ד: תודה לאל!!! משחררים אותנו!!!

ערבי: אם יתנו את השאהיד הקדוש...

הגר: אתם כבר לא יודעים מי אתכם ומי האוייב!

ערבי: אף אחד כבר לא יודע!!! (לחוקר) תעבאן...הא? מעה סאלם! שמור על קשר!

סצנה 15 (בגבול בין שטח הרשות לישראל)

כתבת: אנחנו עומדים פה בשטח הרשות...אפשר לחתוך את המתח בסכין...שני מחנות... אדם הטוען להיותו אב האומה ומוחזק כחולה נפש... נתבע כקדוש במחנה האויב. זוהי שעה של חשבון נפש, איננו יכולים שלא לחשוב על השורשים העמוקים של סכסוך זה, ועל האירוניה הסמויה. הפלשתינאים בצד אחד של הגדר...נשק בידיהם... אברהם מובא אל פתח הגדר, משני צדדיו שומרי ראש חמושים... עיתונאים זרים רבים מסקרים את האירוע... הצעקות שאתם שומעים בוקעים מפיותיהם של קבוצת אברכים... ביומיים האחרונים התנהלו מגעים קדחתניים להקמת תנועה דתית חדשה בהנהגתו של אברהם אבינו שזכו לביקורת נוקבת מצד הציבור הדתי... כרגע מתנהל ויכוח...הפלשתינאים תובעים לשלוח את אברהם ללא אנשי בטחון...ולהרחקת כלי נשק...אברהם מרים ידיו למרומים... אנשי הבטחון מכוונים את נשקם...

מהומה בצד הפלשתינאי...מה זה? אתם שומעים אותי? שני הישראלים רצים קדימה...מה??? אני תופשת מחסה...אחד מבני הערובה נפגע...זה הגבר...לא זה...אני לא רואה...כפי שאתם רואים עשן סמיך מסתיר את הראות...קולות יריה...אני חוששת שיישפך פה דם.

...אני רואה את האישה רצה אליו...שוב עשן...אברהם...מה זה? ענן שחור ענק יורד וברקים נשלחים ממנו...מה הקול הזה...רוח אדירה... מטוסי קרב בשמיים... אוגדה 9..אני שומעת מוזנקת... שני הצדדים פתחו באש חיה... אני מנסה להשיג את שר הבטחון... שמעון אמרת לי שזה יום צילומים שגרת...אני לא עומדת בזה... אתם שומעים אותי?.. יש לנו בעיות קליטה! האם פרצה מלחמה???..(שיבושים בקשר. קולות פיצוץ איומים)

יהושוע, אפשר לשמוע אותי??? יש נפגעים בצד הישראלי??? רגע. יהושוע אל תסתיר לי!!! אני לא מצליחה להתגבר על הרוח...הענן עולה...איפה אברהם, הוא קורס, נראה שנפגע בחזהו ??? מה??? בצד הפלשטינאי מהומה... נראה שהפלשטינאית רצה אליו - מנסים להחזיק בה, היא מסתערת על גופתו, הם יורים בה, אני לא יכולה לראות, אני גם לא רוצה לראות, זה יותר מידי בשבילי!

(שקט. הכל מפסיק. כולם עומדים ומביטים בגופות. מתקרבים אליהם. שתיקה. מוסיקה)

סצינה 16 (בשמיים)

(אלוהים מחזיק את גופותיהם המרוטטות של אברהם והגר. קפוא. בוכה. מוסיקה עצובה.)

אלוהים: (ברוך) זה בסדר. שש... אני אוהב אתכם. שש... מי יאמין שרציתי בטובכם.

(הגר מזדקפת לאט. חצי מעולפת, שולחת יד ללטף את אברהם, עד שהוא זז, פוקח עיניים. הם מסתכלים זה בזו. לא מדברים.)

הגר: אברהם.

אברהם: הגר.

הגר: חבק אותי.

(אברהם שולח יד בקושי מלטף את שיערה)

הגר: מה עשינו...

אברהם: סילחי לי...(הגר בוכה)

הגר: בבקשה, לא...

אברהם: בבקשה סילחי לי.

הגר: אני לא...

אברהם: קחי הכל, בבקשה.

הגר: לא לא, זה שלך, בבקשה.

אברהם: את סולחת?

הגר: (מתפרצת בבכי) איך אתה יכול לבקש סליחה, זה אני ש...

אברהם: שש...איך יכולתי...

הגר: איך יכולנו שנינו...

אברהם: כואב לך?

הגר: כן...ולך?

אברהם: כן...יותר מידי, מתי כל זה ייגמר?

הגר: שיפסיקו את זה בבקשה. אין לי כוח עוד.

אברהם: שייקחו הכל ויפסיקו.

הגר: אל תדבר, אתה פצוע...

אברהם: גם את...

הגר: אני חזקה.

אברהם: זה בסדר הגרי. מותר לך להיות חלשה.

הגר: (בוכה) אני כבר לא יודעת...אסור לי...

אברהם: מותר לך. את אישה.

הגר: גם לך מותר.

אברהם: איך עוללנו את כל זה. אני מתבייש.

אלוהים: תסתכלו למטה- אני לא מסוגל לראות יותר...

העיתונאית: שימו לב...מבין תמרות העשן...אני רואה שתי דמויות... השבויים פה!!! אני מתקרבת אליהם.....היא נושאת אותו בזרועותיה...הם חיים!!! זהו סקופ בלעדי...בשידור חי...סליחה, מה יש לכם לספר לעם ישראל??? נפצעת? איפה? סלחי לי, אבל אם תוכלו לספר לנו...מה אתם עושים??? כפי שאתם רואים...השבויים הישראלים שחזרו הרגע משבי הפלסטיני מתנשקים. זה כל מה שמעניין אותם. לא סכנת החיים, לא הסיכון האדיר שנטל צהל במבצע הזה...לא המחדל שהם גרמו לו...לא מותו של המחבל איברהים... לא המלחמה...ולא התקשורת, שבלעדיה...סליחה אדוני...אתה מוכן להסביר לי מה קורה???

חוקר: היא הצילה את חי.

עו"ד: לא זה הוא...

חוקר: זו היא.

עיתונאית: טוב בסדר! בסדר! אבל איך התייחסו אליכם? ומה אתם מרגישים עכשיו?

(הם מסתכלים זו בעיניו של זה חולמניים...שוכחים מקיומה....מתנשקים)

אברהם: אבל המלחמה...

אלוהים:...תן ליהנות מקצת רומנטיקה...

הגר: מה???

אלוהים: הצלחתם!

אברהם: בי, אדוני... זה לא אני..זה לא אנחנו...

הגר: מה אתה מצטנע?

אלוהים: האהבה נצחה... (מחייך)נו? מה בקשתכם? ותען...יש לי מצב רוח טוב...ומילה שלי זו מילה! טיול במאדים???

אברהם: לנוח...

הגר: מקלחת...

אברהם: ואולי לשוחח קצת...הרבה זמן לא...

הגר: אנחנו צריכים לסיים משהו שהתחלנו...אבי...

אברהם: הגי... אפשר להתייחד פה איפשהו?.

אלוהים: אני מבין...אבל-

הגר: נהיה בשקט, רק ששרה לא –

שרה: כן. אני פה. וזה לא יקרה. אני לא אתן. הוא שלי. זה כתוב בתנ"ך. זה מה שאלוהים אמר וזה קדוש. (שתיקה)

אברהם: תסתכלי למטה!

שרה: לא מעניין אותי. אתה זה כל מה שיש לי.

הגר: תסתכלי למטה!!!!!!!!!!!! (כולם מסתכלים על אלוהים שנאנח)

אלוהים: שרה. תחכי לי במשרד. את באמצע יום עבודה...ויש בלאגן נורא למטה! (היא הולכת נעלבת) תראו, אנחנו לא נעשה את השטות הזו שוב. זכותך לבחור אברהם. תהיה גבר. ואת הגר תלמדי להתנהג יפה. גם לה יש רגשות. גם את צריכה לבקש סליחה. בינתיים, לכו על קצות האצבעות... מהיציאה האחורית ששרה לא תראה...בהצלחה!!! מייק לאב, נוט וור!!!